

Sygn. akt V CSK 264/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku K. K., A. K., M. O., E. W., [...] przy uczestnictwie L. X., [...] jako następców prawnych J. B. o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców K. K., A. K., M. O. i E. W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 stycznia 2012 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do ogólnikowego zasygnalizowania pewnej kwestii procesowej, do której trudno, ze względu na jej nieprecyzyjne sformułowanie, ustosunkować się. Symptomatyczne jest zresztą, że strona skarżąca przedstawionego zagadnienia nie osadza w jakimkolwiek kontekście prawnym, aczkolwiek, skoro ma ono cechować się istotnością z punktu widzenia prawnego, to niezbędne jest umiejscowienie go w płaszczyźnie pogłębionej analizy jurystycznej.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została wykazana. Skarżąca nie wykazała bowiem wystąpienia ustawowej przesłanki uzasadniającej potrzebę dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisu art. 292 k.c., ani też nie wyjaśniła, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądów co do wykładni powyższego przepisu. Brak jest wskazania w uzasadnieniu wniosku, choćby egemplifikacyjnie, na orzeczenia sądów

powszechnych będące źródłem występowania poważnych wątpliwości lub rozbieżności w odniesieniu do wykładni przepisu art. 292 k.c.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw

es